

свои задоволишиз; зацо ще твое-то собствено чувство да та укори, кое-то ти казува, що е право, а що е благопристойно. Видишиз ли сега, чи е твое-то мѣдрованье лѣжливо! Тебе нѣщо мами, да направишиз онова, що е забранено и грѣшно; но добрѣ знай, чи та и за това забранено и грѣшно дѣло очекува тайно каанье. И недѣли мысли, чи ще твоя-та совѣсть на нѣкое поравненіе да пристане съ тебе, или чи ще да можешъ съ неѣ да са согласавашъ; зацо она ни едно влакно отъ свое-то мѣсто неустѣпа. И сѣкакво твое покушеніе, макаръ на каквы уговоры съ твоѣ-тъ совѣсть, ще да ти принесе срамъ и безчестіе!

Совѣсть-та учи секиго человекѣка и то съ божественнѣ силѣ! Она учи секиго просто и ясно, и каже му: това прави, а отъ онова са укланай; така е право; и башъ за ради това, що е така право, трѣбува това да правишиз, а отъ онова да са укланашъ; а не зато, що са отъ първо-то надѣнешъ за нѣкаквѣ корысть, а отъ друго-то, що са боишиз отъ срамотѣ и безчестіе. Ты прави онова, що е добро и право, а не изгледвай, да ли ще то да бѣде за тебе корыстно. Найпосле, макаръ и никаква корысть отъ тамо да недовыешъ, пакъ трѣбува да правишиз онова, що е добро и право, па ако бы нѣщо отъ твое-то богатство и изгубилъ. Доста е то, чи та совѣсть-та така учи. Доста е то, чи та и самъ Христосъ Спаситель така учи. Зацо кога ты само онова правишиз, отъ кое-то щешъ да имашъ ползѣ, тогака губишиз сѣкое право за награда. Ты си съ това само показалъ чи си мѣдваръ; но въ твое-то дѣло нѣма ни една искрѣ добродѣтелнѣ.